

عنوان مقاله:

واکاوی حق ملاقات با طفل پس از طلاق و آثار وضعی آن از منظر فقه تربیتی

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی مطالعات فقه تربیتی، دوره 9، شماره 18 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید مهدی جوکار - گروه الهیات، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه یاسوج، یاسوج

منصور غریب پور - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه یاسوج، یاسوج

ناصر عاشوری - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه یاسوج، یاسوج

خلاصه مقاله:

از جمله حقوق والدین بعد از طلاق، حق ملاقات با طفل می باشد. ملاقات با طفل بعد از طلاق دارای آثار تربیتی فراوانی است. اهمیت این آثار طبق مبانی حقوقی و فقهی حکم می کند شخصی که حضانت فرزند بر عهده اوست، شرایط ملاقات با فرزند را برای طرف غیرحاضن فراهم آورد. حق ملاقات با طفل در لسان مشهور فقها از توابع حضانت است. این حق در ماده ۱۱۷۴ قانون مدنی به رسمیت شناخته شده و به لحاظ مبنایی، ناشی از اعمال قواعدی مانند لاجرح و لاضرر است. به گونه ای که عدم تمکین به این حق، ضمن تاذی طرف غیرحاضن و ضامن بودن ممانعت کننده، موجب اضرار به طفل از حیث تزییع حقوق خاص تربیتی میشود. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانهای، به دنبال واکاوی فقهی مبانی لزوم استیفای حق ملاقات با طفل در زمان متارکه و ممانعت از اجرای این حق و آثار تربیتی آن نظیر: ایجاد خلا عاطفی فرزندان، خدشه دار شدن شخصیت کودکان، پرخاشگری، عدم امنیت روانی کودکان و ... است.

کلمات کلیدی:

حق ملاقات، حضانت، طلاق، طفل، تربیت، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706917>

